

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XCIV. — Izdan in razposlan 22. dne julija 1915.

Vsebina: (Št. 202 in 203.) 202. Ukaz o sestavi in področju komisije za pravilni meroskus. — 203. Ukaz o porabljanju žita in mlinskih izdelkov za krmiljenje.

202.

Ukaz ministrstva za javna dela z dne 19. julija 1915. l.

o sestavi in področju komisije za pravilni
meroskus.

Na podstavi členov X in XX zakona z dne 23. julija 1871. l. (drž. zak. št. 16 iz l. 1872.) se razglša, izpreminjujé z ministrstvenim ukazom z dne 23. septembra 1904. l. (drž. zak. št. 111) objavljena določila o organizaciji komisije za pravilni meroskus, to-le:

§ 1.

Komisija za pravilni meroskus kakor vrhovni tehniški organ za mero in utež naj uredi vse stvari, zadevajoče tehniško stran meroskustva, in naj pazi na to, da se vrši meroskusna služba po soglasnih načelih.

Podrejena je ministru za javna dela in ima svoj sedež na Dunaju.

§ 2.

Komisij za pravilni meroskus je sestavljena iz predsednika, podpredsednika in iz privrščenih udov.

* Predsednika in podpredsednika imenuje na predlog ministra za javna dela cesar vsakokrat za dobo petih let.

Predsednik in podpredsednik morata bivati na Dunaju.

Privrščene ude pokliče minister za javna dela na predlog predsednika in to tudi za dobo petih let.

Sestava komisije se vsakokrat uradno razglasi.

Komisija za pravilni meroskus se sestane vsako leto najmanj enkrat na skupno posvetovanje na Dunaju.

Podpredsednik in ostali privrščeni udje ne dobivajo za svoj trud nikakega posebnega plačila, izvzemši primer § 5; dobé pa, ako ne stanujejo na Dunaju, o priliki, ko se udeležé občenega zbora, dnevsčine in potne stroške, ustrezajoče šestemu činovnemu razredu državnih uradnikov, ako dotični opravitelji nimajo pravice do višje pristojbine.

§ 3.

Sklepanju udov komisije za pravilni meroskus so pridržane vse na merstvo in uteštvo in na meroskusno službo sploh se nanašajoče tehniške stvari načelnega pomena, tako zlasti izpremembe meroskusnega reda z dne 19. decembra 1872. l. (drž. zak. št. 171), in k njemu izdanih dodatkov, navodil za meroskusne urade in odločba o pri-

pustitvi novih merskih aparatov v meroskusno-uradno preskušnjo in poveritev, da se smejo rabiti v javnem prometu.

§ 4.

Udje komisije sklepajo ali z glasovanjem na občnem zboru, ki ga skliče predsednik, ali oddajajo pismena mnenja. Za veljaven sklep občnega zbora je potrebna nadpolovična večina glasov navzočih udov komisije.

Ako se glasuje pismeno, odloča večina glasov, ki so bili oddani v postavljenem roku, razen ako želita vsaj dva uda ustno glasovanje.

Predsednik ima pravico glasovanja zgolj tedaj, kadar je enako število glasov, in v tem primeru odloča predsednikov glas.

§ 5.

Predsedniku gre vrhovno vodstvo tehniških stvari, ki so na podstavi določil spredaj stoječega § 3 pridržane sklepanju udov komisije za pravilni meroskus; on podpisuje vse na ude komisije naslovljene dopise.

Predsednik stavi potrebne predloge ministrstvu za javna dela zaradi razglasitve sklepov komisije za pravilni meroskus in podpisuje dotične predpise, ki se objavljajo v državnem zakoniku.

Nadalje so pridržane predsednikovemu vodstvu vse tiste stvari, ki naj bodo predmet kake objave v ukazniku za meroskustvo, bodisi da so zavezane sklepanju udov komisije ali ne. Predsednik podpisuje torej tudi vse objave, ki izhajajo v ukazniku za meroskustvo.

Z odobrenjem ministrstva za javna dela ima predsednik pravico izročiti izrek posebnih strokovno-tehniških mnenj posameznim udom komisije ter morda priznati zato primerno plačilo.

Ako je predsednik zadržan, mora podpredsednik prevzeti predsednikova opravila.

§ 6.

Tekoča opravila meroskusne službe vodi gledé tehniških stvari tehniški uradnik, ki mu je minister za javna dela poveril vodstvo tehniške službe pri komisiji za pravilni meroskus, gledé upravnih stvari pa pravoupravni uradnik, ki ga je minister za javna dela odkazal komisiji za pravilni meroskus, da vodi upravno službo.

Vsakemu teh dveh uradnikov je prideljeno osebje, ki je potrebno za opravljanje službe. Upravne uradnike ter računske uradnike odkazuje ministrstvo za javna dela.

Vodilna uradnika morata biti navzoča na občnem zboru. Njima prideljeni uradniki se lahko privzamejo na občne zbore za poročevalce. Uradniki nimajo pravice glasovanja.

V okviru kreditov, dovoljenih za meroskusno službo, in oziraje se na posebne računske predpise ima vsak zgoraj omenjenih dveh uradnikov pravico nakazovanja.

§ 7.

Ta ukaz dobi moč z dnem razglasitve; z istim časom izgube moč določila ministrstvenega ukaza z dne 23. septembra 1904. l. (drž. zak. št. 111).

Trnka s. r.

203.

Ukaz poljedelskega ministra v porazumu z ministroma za notranje stvari in trgovino z dne 21. julija 1915. l.

o porabljanju žita in mlinskih izdelkov za krmljenje.

Na podstavi cesarskega ukaza z dne 21. junija 1915. l. (drž. zak. št. 167) se zaukazuje tako:

§ 1.

Kmetovalci in drugi posestniki živali smejo kljub zasegi, odrejeni s § 1 cesarskega ukaza z dne 21. junija 1915. l. (drž. zak. št. 167) porabljati za krmljenje

1. pri mlačvi odpadajoče, za mletje ne sposobno žito (zadnje žito),
2. oves,
3. koruzo,
4. ječmen,

po naslednjih določilih in ga za ta namen tudi dati drobiti v mlinih.

§ 2.

Za zadnje žito se pri mlačvi in čiščenju ne sme dobivati več nego 5% primlatene skupne množine.

Pokladanje zadnjega žita ni omejeno.

§ 3.

Z ministrstvenim ukazom z dne 11. maja 1915. l. (drž. zak. št. 116) določena množina porabe poprečno 1 kg ovsa na dan za vsakega konja ostane v moči, dokler se ne ukrene drugače.

§ 4.

Pokladanje koruze novega pridelka ni omejeno.

§ 5.

Od ječmena, pridelanega v lastnem obratu, smejo kmetovalci pokrmili svoji živini k večjemu eno četrtino tiste množine, ki ostane po odbitku potrebščine semenja od skupnega pridelka.

Poljedelski minister more na predlog političnega deželnega oblastva za posamezne dežele ali dele dežel dovoliti izjeme, ako se dokaže, da so tam pridelane množine ječmena neznatne in se neobhodno potrebujejo za krmljenje lastne živine pridelovalčeve.

§ 6.

Ako se kmetovalci ne poslužijo v polni meri v §§ 2 do 5 podeljenih pravic za krmljenje, smejo prihranjene množine tam imenovanih vrst sadov prodati le po vojnem prometnem zavodu za žito.

§ 7.

S tako prihranjenimi množinami zadnjega žita, ovsa, koruze in ječmena, ter s tistimi množinami ovsa in ječmena, ki jih je razen tega prevzel vojni prometni zavod za žito in ki ostanejo potem, ko se je zadostilo potrebi vojne uprave in industriji, ki podeljuje žito, razpolaga vojni prometni zavod za žito po ukazilih poljedelskega ministra.

§ 8.

Pri mletju odpadajoči otrobi od tistega žita, ki ga smejo porabiti podjetniki kmetijskih obratov po § 3, točka 1, lit. a, cesarskega ukaza z dne

21. junija 1915. l. (drž. zak. št. 167), ostanejo njim prepuščeni za krmljenje.

Pridelovalcem žita, oddanega vojnemu prometnemu zavodu za žito, gre polovica tiste množine otrobov, ki ustreza oddanemu žitu po predpisih za semlevarje.

Poljedelski minister more na predlog političnega deželnega oblastva za posamezne dežele ali dele dežel z majhnim pridelkom žita določiti, da je pridelovalcem žita za žito, oddano vojnemu prometnemu zavodu za žito, prepustiti tudi večji delež otrobov.

O priliki oddaje žita vojnemu prometnemu zavodu za žito prejme pridelovalec od pooblaščenca tega zavoda prejemalnico, v kateri je s številkami navesti množino otrobov, ki mu gre.

§ 9.

Z vsemi ostalimi otrobi razpolaga vojni prometni zavod za žito po ukazilih poljedelskega ministra.

Za načelo veljaj pri tem, da je vso zalogo porazdeliti na posamezne dežele in jo v njih oddati živinorejcem po potrebi, ki se dožene s sodelovanjem kmetijskih glavnih korporacij in drugih strokovnih korporacij.

Ob sprejemanju zglasilnic potrebščine se je ozirati na tiste živinorejce, ki so dobili otrobe že po § 8, le gledé še ne zadoščene dokazne večje potrebščine.

§ 10.

Dobivanje otrobov more vojni prometni zavod za žito ali posameznim porabnikom nakazati neposrednje pri določenih mlinih ali pa se lahko izvrši skupno na zaukaz vojnega prometnega zavoda za žito po občinah, ki naj zbirajo zglasilnice potrebščine, ali na drug pripraven način.

§ 11.

Živinorejci, ki zahtevanih otrobov ne porabijo za krmljenje v svojem obratu, jih smejo prodati le po vojnem prometnem zavodu za žito.

§ 12.

Prodaja otrobov je dovoljena le tistim osebam, ki jih določi za to vojni prometni zavod za žito.

Razen živinorejcev, fabrik krmil, obratov, ki porabljajo otrobe, in prodajalcev, ki jih je določil vojni prometni zavod za žito, ne sme nikdo imeti zalog otrobov.

Vse zaloge, ki se imajo neupravičeno, zapadejo v prid državi.

§ 13.

Za porabljanje otrobov za izdelovanje krmil je treba dovoljenja poljedelskega ministra v porazumu s trgovinskim ministrom.

§ 14.

Cena za metrski stot v tuzemstvu izdelanih otrobov ne sme presegati 17 kron. Ta cena se umeva od nakladne postaje mlina in v njej so zapopadeni stroški prevoza do te postaje in stroški nakladanja. Cena velja brez vreče proti plačilu v gotovini.

§ 15.

Občine so dolžne sodelovati v izvrševanju tega ukaza.

§ 16.

Prestopke tega ukaza kaznujejo, ako se ne uporabljajo določila § 32 cesarskega ukaza z dne 21. junija 1915. l. (drž. zak. št. 167), politična okrajna oblastva z denarno kaznijo do 2000 kron ali z zaporom do treh mesecev, ob obtežljivih okoliščinah pa z denarno kaznijo do 5000 kron ali z zaporom do šest mesecev.

Ako stori prestopok obrtnik, se lahko razen tega odredi, da se odtegne obrtna pravica, ako so dani pogoji § 133 b, odstavek 1, lit. a, obrtnega reda.

§ 17.

Ta ukaz dobi moč z dnem, katerega se razglasi, glede določil o otrobih pa s 15. dnem avgusta 1915. l.

S 15. dnem avgusta 1915. l. se razveljavi ministrstveni ukaz z dne 8. marca 1915. l. (drž. zak. št. 58).

Heinold s. r.

Schuster s. r.

Zenker s. r.